

МОДЕЛЬ ТА ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ ЗДОРОВ'ЯЗБЕРЕЖУВАЛЬНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ

У статті обґрунтовується модель і педагогічні умови формування здоров'язбережувальної компетентності майбутніх учителів початкової школи в освітньому середовищі педагогічного коледжу, визначено методологічні підходи та принципи означеного процесу, презентовано етапи його організації: адаптаційно-пізнавальний, процесуально-зорієнтований, самостійно-результативний, кожен з яких передбачав досягнення визначеної мети і реалізацію завдань. Зосереджено увагу на формах, методах та педагогічних умовах формування професійної компетентності майбутніх учителів початкової школи в освітньому середовищі педагогічного коледжу.

Ключові слова: компетентність, методологічний підхід, принципи, педагогічні умови, здоров'язбережувальна компетентність, майбутні учителі початкової школи.

Сучасний етап розвитку суспільства характеризується нестабільністю, зумовленою змінами в політичному та економічному житті держави, що призводить до соціальних стереотипів, переоцінки соціальних цінностей, загостренням суперечностей між нагальною потребою суспільства в активних, фізично і психічно здорових, духовно багатих особистостях і катастрофічним погіршенням здоров'я дітей і молоді в умовах соціальної незахищеності. Сучасна молодь соціалізується під загрозами поширення таких негативних явищ, як алкоголізм, наркоманія, ВІЛ/СНІД, що несе загрозу моральної деградації молоді. Стан здоров'я дітей та молоді залежить від багатьох об'єктивних і суб'єктивних чинників: загострення кризи соціально-економічних та екологічних умов; зниження захисної, виховної та соціалізаційної ролі сім'ї; недосконалість соціального контролю; низький життєвий рівень населення, відсутність сталих традицій і мотивації щодо фізичного виховання і масового спорту, здорового способу життя тощо. Відтак, виникає потреба наукових досліджень, спрямованих на формування культури здоров'я молоді загалом та формування здоров'язбережувальної компетентності у майбутніх учителів початкової школи, зокрема.

Проблему формування здоров'язбережувальної діяльності досліджували (О. Адєєва, Н. Башовець, В. Бобрицька, Ю. Бойчук, О. Бутакова, О. Вакуленко, Б. Долинський, Р. Карпюк, С. Омельченко, В. Оржеховська, Л. Пономарьова, Л. Сущенко та ін); упровадження здорового способу життя серед дітей та молоді займалися О. Артюх, О. Балакірева, О. Вакуленко, М. Гриньова, О. Дубогай, В. Оржеховська, С. Свириденко, Л. Сущенко, О. Яременко та ін.; формування здорового способу життя дітей та молоді (В. Горащук, О. Дубогай, С. Омельченко, В. Оржеховська та ін).

Мета статті – обґрунтування моделі і педагогічних умов формування здоров'язбережувальної компетентності майбутніх

учителів початкової школи в освітньому середовищі педагогічного коледжу.

Дослідження складного, цілісного і багатокомпонентного явища – формування здоров'язбережувальної компетентності студентів коледжу можливо лише на основі системного уявлення про всі його складники, його моделювання. Тому насамперед варто звернутися до сутності моделювання педагогічних явищ, до розуміння моделі як системи, дослідження якої слугує засобом отримання інформації про іншу систему.

У психолого-педагогічному словнику модель (франц. *modele*, від лат. *modus* – міра, зразок, норма) трактується як: 1) «схема, зображення або опис якого-небудь явища або процесу в природі, суспільстві; 2) аналог певного фрагмента природної або соціальної реальності» [6, с. 256].

У дослідженні результатом теоретичного осмислення знань про здоров'я, здоров'язбереження та процесу формування здоров'язбережувальної компетентності студентів в освітньому середовищі педагогічного коледжу є моделювання цього процесу та розробка моделі.

Модель формування здоров'язбережувальної компетентності майбутніх учителів початкової школи в освітньому середовищі коледжу розуміємо як динамічну структуру з відповідними складниками (мета, етапи формування компетентності, критерії та показники здоров'язбережувальної компетентності, педагогічні умови, засоби реалізації та результат – сформована здоров'язбережувальна компетентність майбутніх учителів).

Завдання формування здоров'язбережувальної компетентності майбутніх учителів є комплексним, оскільки охоплює як педагогічно організований процес особистісного розвитку молоді людини – студента коледжу, так і становлення спеціаліста – майбутнього учителя початкової школи як суб'єкта здоров'язбережувальної діяльності в системі освіти. Тому вирішення такого комплексного завдання можливе лише за достатньо наукового,

організаційного, ресурсного і структурно-функціонального забезпечення процесів інтерактивно-оздоровчої підготовки молоді та професійно-оздоровчої підготовки майбутнього учителя.

Керуючись положеннями В.Краєвського про розуміння моделі як певної структури, що відображає внутрішню узгодженість і зв'язки між компонентами [4] у розробленій моделі враховуємо такі особливості і специфіку процесу формування здоров'язбережувальної компетентності студентів педагогічного коледжу: взаємозв'язок усіх компонентів змісту спеціальної професійної освіти в аспекті здоров'язбереження, міждисциплінарний підхід до реалізації змісту освіти в ході формування здоров'язбережувальної компетентності майбутніх учителів, визначення нових цілей, завдань, умов їх реалізації, створення психологічно безпечного освітнього середовища коледжу, діагностично-критеріальне дослідження стану проблеми, що дозволило представити модель як уявну систему, яка, відтворюючи об'єкт дослідження, дозволила змінювати його задля одержання нової інформації про цей об'єкт. Отже, метою моделювання є відображення системної структури формування здоров'язбережувальної компетентності студентів педагогічного коледжу, а метою упровадження моделі – забезпечення комплексної сформованості усіх складників здоров'язбережувальної компетентності у майбутніх учителів початкової школи. Загальна мета визначає цілі процесу формування здоров'язбережувальної компетентності, які уособлюють як суспільні вимоги до професійної підготовки майбутнього учителя, так і особисті вікові та індивідуальні особливості і можливості кожного студента.

Враховуючи положення В. Краєвського [4], В.Сластьоніна [7], Е. Юдіна [1], які вважають, що для вирішення дослідницьких завдань і отримання бажаного результату, визначальним є вибір методологічної стратегії, що найповніше відображається у підходах до пізнання, у дослідженні базовими методологічними підходами було визначено: особистісно-діяльнісний, системний, компетенційний, аксіологічний, середовищний підходи, а також принципи: природовідповідності, співробітництва, соціального загартування (М.Рожков), психологічного захисту кожного суб'єкта (І.Баєва), технологізації, реалістичності, активності і свідомості.

Формування здоров'язбережувальної компетентності майбутніх учителів початкової школи в освітньому середовищі педагогічного коледжу відбувалося відповідно до визначених етапів організації цього процесу: адаптаційно-пізнавального, процесуально-зорієнтованого, самостійно-результативного, кожен з яких передбачав виконання визначених мети і завдань. Мета адаптаційно-пізнавального етапу – активізація навчально-пізнавальної діяльності студентів, забезпечення її здоров'язбережувальної спрямованості, вирішення проблем організації

життєдіяльності студентів у нових умовах навчання завдяки забезпеченню здоров'язбержувального потенціалу педагогічного процесу коледжу, набуття студентами знання щодо сутності поняття «здоров'язбережувальна компетентність», усвідомлення її значущості у власній життєдіяльності та майбутній професійній діяльності учителя початкової школи. На цьому етапі було реалізовано педагогічну умову: оптимізація процесу формування здоров'язбережувальної компетентності студентів через включення її в особистісний контекст і в професійний образ майбутнього педагога. Для реалізації мети адаптаційно-пізнавального етапу передбачено такі форми і методи: лекційні, практичні заняття з низки модулів, уведених у навчальні дисципліни «Педагогіка», «Вступ до спеціальності», «Вікова і педагогічна психологія», «Теорія і методика фізичного виховання», «Методика викладання курсу «Основи здоров'я», самостійне опрацювання додаткової літератури із запропонованих тем, написання рефератів, підготовка доповідей, самостійні завдання.

Мета процесуально-зорієнтованого етапу моделі – оволодіння знаннями про закономірності впливу чинників довкілля та способу життя на здоров'я; обговорення актуальних проблем зі збереження і розвитку ресурсів власного здоров'я; профілактика соціально-небезпечних захворювань, небажаної вагітності, адиктивної поведінки тощо. На цьому етапі було реалізовано педагогічну умову: створення у педагогічному коледжі психологічно безпечного середовища. Означена умова реалізовувалася через лекції, семінари, диспути і дискусії, які проводилися в межах педагогічного гуртка «Основи превентивної педагогіки», проведеного з метою допомоги студентам розібратися в явищах, що можуть позбавити свободи вибору, зашкодити здоров'ю, психіці, соціальному та духовному розвитку; психологічних тренінгів «Міжособистісні стосунки», «Психологічний клімат на уроках у початковій школі», «Психологічні особливості шестирічок та семирічок», «Стрес і синдром емоційного вигорання учителя», «Конфлікти і шляхи їх подолання», набуття практичних умінь і навичок володіння технологіями позитивного мислення, культури емоцій, культури міжособистісної взаємодії. Успішність реалізації окресленої мети залежала від ступеня задоволеності якістю стосунків усіх суб'єктів освітнього середовища педагогічного коледжу, успішності розкриття ними своїх потенціальних можливостей, задоволеності важливої потреби у самореалізації, суб'єктивному благополуччі, що впливає на різні параметри психічного стану особистості, на успішність поведінки, продуктивність діяльності, ефективність міжособистісної взаємодії і внутрішньої активності особистості [5].

Мета самостійно-результативного етапу – виховання у студентів особистості відповідальності за процеси і рішення, які приймаються в галузі здоров'язбереження, формування діяльнісної

позиції особистості студента, формування у майбутніх учителів початкової школи практичних умінь і навичок здійснювати здоров'язбережувальну діяльність, забезпечення досвіду здоров'язбереження. На цьому етапі було реалізовано педагогічну умову: залучення майбутніх учителів початкової школи до активної позааудиторної діяльності здоров'язбережувального спрямування, задля реалізації якої було передбачено проведення різноманітних позааудиторних видів роботи, самостійну здоров'язбережувальну діяльність студентів, застосування набутих знань і вмінь під час проведення педагогічної практики, в процесі якої студенти мають можливість спостерігати негативний вплив чинників на здоров'я молодших школярів, оцінювати професійні ризики; спостерігати і оцінювати дії учителів з профілактики і подолання негативних чинників, зі створення умов для збереження тривалої і високоефективної працездатності без шкідливого впливу на здоров'я, оволодівати практичними навичками збереження і зміцнення власного здоров'я і здоров'я майбутніх вихованців під час професійної діяльності.

Розглянемо означені педагогічні умови більш докладно. Вибір першої умови – оптимізація процесу формування здоров'язбережувальної компетентності студентів через включення її в особистісний контекст і в професійний образ майбутнього учителя – зумовлений доцільністю висвітлення у змісті фахової підготовки майбутніх учителів початкової школи сутності здоров'язбережувальної компетентності та здоров'язбереження під час викладання окремих навчальних дисциплін. На нашу думку, в змісті фахової підготовки майбутніх учителів початкової школи є достатньо дисциплін здоров'язбережувального спрямування, водночас аналіз навчальних планів і робочих програм зазначених навчальних дисциплін дозволив дійшли висновку, що питанням здоров'язбережувальної компетентності майбутнього вчителя початкової школи, на жаль, у них не надається належної уваги. Тому оптимізація процесу формування здоров'язбережувальної компетентності студентів дозволить сформуванню здоров'язбережувальну компетентність студентів на основі комплексного знання про людину як цілісну еко-біо-психо-соціальну систему в її соціальному та індивідуальному розвитку, коли індивід цілісно розглядається як організм і особистість, а також через включення її в особистісний контекст і в професійний образ майбутнього учителя. Окрім того, забезпечення міжпредметних зв'язків дозволить створити передумови для швидкої адаптації студентів з урахуванням соціальної ситуації їхнього розвитку, сформувати потребу в здоровому способі життя і цінності здоров'язбереження, сприяти фізичному і психічному саморозвитку та самовдосконаленню.

Важливою умовою формування здоров'язбережувальної компетентності майбутнього вчителя початкової школи вважаємо

створення психологічно безпечного середовища педагогічного коледжу – як соціальної інституції освіти, що поєднає діяльність різноманітних суб'єктів, які цілеспрямовано організовують і забезпечують набуття і ефективне використання системи професійно значущих знань і вмінь, практичного досвіду, а також сприяють фізичному, психічному та соціально-духовному розвитку студентів. Середовище педагогічного коледжу задає векторність здоров'язбережувального характеру освітнього процесу, його спрямованість на здоров'язбереження усіх його суб'єктів на засадах включення у його зміст важливих і необхідних для студентів знань про здоров'я і вмінь здоров'язбереження, використання здоров'язбережувальних технологій та нівелювання шкідливих чинників ризику, що дозволяють уникнути негативного впливу на здоров'я. Серед таких чинників ризику науковці вказують на такі: стресова педагогічна тактика; інтенсифікація навчального процесу; невідповідність методик і технологій навчання віковим та функціональним можливостям школярів; невиконання елементарних фізіологічних та гігієнічних вимог до організації навчального процесу; функціональна неграмотність педагога в питаннях охорони та зміцнення здоров'я; масова безграмотність батьків у питаннях здоров'я; відсутність системи роботи з формування цінності здоров'я і здорового способу життя [8, с.235].

Тому створення у педагогічному коледжі психологічно безпечного середовища сприятиме повноцінному збереженню і зміцненню здоров'я кожного його суб'єкта, навчання здорового способу життя студентів, формування у них цінності власного здоров'я і здоров'я своїх майбутніх вихованців. Психологічно безпечне середовище педагогічного коледжу розуміємо як динамічну цілісність локальних середовищ, що функціонує з метою підготовки компетентного учителя початкової школи, характеризується здоров'язбережувальним характером педагогічного процесу, поєднає колективний та індивідуальний досвід здоров'язбережувальної діяльності його суб'єктів та забезпечує формування здоров'язбережувальної компетентності майбутніх учителів початкової школи.

З метою реалізації педагогічної умови щодо створення психологічно безпечного середовища педагогічного коледжу передбачено: налагодження ефективної взаємодії усіх суб'єктів освітнього процесу з урахуванням індивідуальних можливостей та потреб кожного, готових до співпраці в галузі здоров'язбереження, до узгоджених підходів і дій у формуванні здоров'язбережувальної компетентності майбутніх учителів початкової школи; розроблення комплексу заходів з метою оволодіння викладачами і студентами коледжу технологіями здоров'язбережувальної діяльності; забезпечення здоров'язбережувального супроводу суб'єктів педагогічного процесу з урахуванням базових характеристик середовища коледжу – варіативністю, відкритістю, креативністю, технологічністю, здоров'язбережувальною спрямованістю,

стабільністю; органічне поєднання здоров'язбережувальних освітніх технологій з використанням медичних (медико-гігієнічних, фізкультурно-оздоровчих, лікувально-оздоровчих), соціально-адаптованих, екологічних технологій і технологій забезпечення безпеки життєдіяльності з метою збагачення у студентів досвіду здоров'язбереження; використання суб'єктами освітнього процесу ресурсів коледжу для особистісного і професійного розвитку на основі знань про власні можливості й особливості фізичного, психічного, соціального і духовного здоров'я. Отже, психологічно безпечне середовище є важливою умовою формування психічно здорової особистості. Підвищення рівня психологічної безпеки сприяє ефективному формуванню здоров'язбережувальної компетентності студентів, їхньому особистісному розвитку та гармонізації психічного, фізичного, соціального і духовного здоров'я усіх суб'єктів педагогічного процесу коледжу.

Третьою умовою формування здоров'язбережувальної компетентності майбутніх учителів початкової школи в освітньому середовищі коледжу визначено залучення майбутніх учителів початкової школи до активної позааудиторної діяльності здоров'язбережувального спрямування.

Організація позааудиторної діяльності зі студентами як невід'ємного складника системи їхнього особистісного розвитку дозволить посилити формувальні впливи на процес особистісного самовдосконалення фізичного, психічного, соціального і духовного здоров'я майбутнього педагога. Суголосні з думкою Н. Грищенко, що на відміну від навчального процесу позанавчальна діяльність має низку специфічних характеристик, серед яких найважливішими є соціальна відкритість, розмаїття соціальних взаємозв'язків, орієнтація на інтереси й потреби особистості студента [2, с.15], що безумовно сприяє формуванню здоров'язбережувальної компетентності студентів коледжу.

Основними компонентами системи позааудиторної діяльності науковці виокремлюють

її форми, класифіковані за такими ознаками:

- за характером їх основних педагогічних цілей;
- за напрямом діяльності;
- за кількісним охопленням студентів (індивідуальні, групові, масові); за часовими параметрами;
- за характером пізнавальної діяльності;
- за контингентом студентів;
- за характером змісту занять [3].

Таке розмаїття форм дозволяє педагогам творчо, з урахуванням об'єктивних умов освітнього середовища коледжу і суб'єктивних можливостей усіх його суб'єктів обирати необхідну для здоров'язбереження студентів форму організації.

Зважаючи на характерні ознаки позааудиторної діяльності, вважаємо, що її головною метою є створення умов для творчого, інтелектуального, соціального, духовного та фізичного розвитку студентів; особистісного самовдосконалення майбутнього вчителя як роботи над собою у дотриманні здорового способу життя, розвиток психофізичних ресурсів, комунікативної культури, залучення до соціального життя, формування здатності до самопізнання, самопроекування, самореалізації в цілеспрямованій здоров'язбережувальній діяльності.

Отже, модель формування здоров'язбережувальної компетентності у майбутніх учителів початкової школи в освітньому середовищі педагогічного коледжу набуває вигляду чітко окресленої структури, здатної сприяти розвитку усіх критеріїв компетентності з урахуванням принципів педагогічного процесу і закономірностей професійної підготовки, реалізованих педагогічних умов, і психолого-педагогічного впливу на змістовий і технологічний складники професійної підготовки майбутніх фахівців у коледжі. Упровадження визначених педагогічних умов, їх перевірка і доведення ефективності вимагає проведення спеціального експериментального дослідження та інтерпретацію його результатів, що становитиме предмет подальших наукових розвідок.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Блауберг И. В. Понятие целостности и его роль в научном познании / И. В. Блауберг, Э. Г. Юдин. – М. : Знание, 1972. – 320 с.
2. Грищенко Н.А. Формування про соціальних особистісних смислів студентської молоді у позанавчальній діяльності: автореф. ...дис. канд. пед. наук: 13.00.05. – Луганськ, 2009. – 21 с.
3. Казаренков В.И. Внеаудиторные занятия студентов по учебным предметам: монография / В.И. Казаренков, Т.Б.Казаренкова. – М.: Изд-во РУДН, 2014. – 219 с.
4. Краевский В.В. Моделирование в педагогическом исследовании / В.В. Краевский // Введение в научное исследование по педагогике. – М.: Наук, 1998. – С. 31-58.
5. Куликов, Л.В. Психология настроения / Л.В.Куликов. – СПб., 1997. – 112 с.
6. Психолого-педагогический словарь для учителей и руководителей общеобразовательных учреждений / [авт.-сост. Мижериков В.А.]. – Ростов н/Д.: изд-во "Феникс", 1998. – 544 с.
7. Сластенин В. А. Педагогика : инновационная деятельность / В. А. Сластенин, Л. С. Подымова. – М. : Магистр, 1997. – 221с.
8. Язловецька О. Здоров'язберігаюча педагогіка та технології її реалізації. – 2014. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: irbis-nbuv.gov.ua/.../cgiirbis_64.exe?...

Леся Сергіївна Малышева,

соискатель,

Уманський державний педагогічний університет

імені Павла Тычины,

ул. Садова, 2, г. Умань, Україна

МОДЕЛЬ И ПЕДАГОГИЧЕСКИЕ УСЛОВИЯ ФОРМИРОВАНИЯ ЗДОРОВЬЕСБЕРЕГАЮЩЕЙ КОМПЕТЕНТНОСТИ БУДУЩИХ УЧИТЕЛЕЙ НАЧАЛЬНОЙ ШКОЛЫ

В статье обосновывается модель и педагогические условия формирования здоровьесберегающей компетентности будущих учителей начальной школы в образовательной среде педагогического колледжа. Целью моделирования определено отображение системной структуры формирования здоровьесберегающей компетентности студентов педагогического колледжа, а целью модели – обеспечение комплексной сформированности всех составляющих здоровьесберегающей компетентности у будущих учителей начальной школы. Базовыми методологическими подходами определены: личностно-деятельностный, системный, компетентностный, аксиологический, средовый подходы, а также принципы: природосообразности, сотрудничества социальной закалки (М. Рожков), психологической защиты каждого субъекта (И. Баева), технологизации, реалистичности, активности и сознательности. Сосредоточено внимание на определении цели этапов формирования здоровьесберегающей компетентности: адаптационно-познавательного, целью которого была активизация учебно-познавательной деятельности студентов, обеспечение ее здоровьесберегающей направленности, обретение студентами знаний о здоровьесберегающей компетентности, осознание ее значимости в собственной жизнедеятельности и будущей профессиональной деятельности учителя; процессуально-ориентированного этапа, ориентированного на овладение студентами знаниями о закономерностях влияния факторов окружающей среды и способа жизни на здоровье; профилактика социально-опасных заболеваний, нежеланной беременности, адиктивного поведения и др.; самостоятельно-результативного, целью которого было воспитание у студентов ответственности за процессы и решения, которые принимаются в аспекте здоровьесбережения, формирование у будущих учителей начальной школы практических умений и навыков осуществлять здоровьесберегающую деятельность, обеспечение опыта здоровьесбережения. Определены педагогические условия формирования здоровьесберегающей компетентности будущих учителей начальной школы: оптимизация процесса формирования здоровьесберегающей компетентности студентов через включение ее в личностный контекст и в профессиональный образ будущего учителя; создание психологически безопасной среды педагогического колледжа, который является социальной институцией образования, которая объединяет деятельность различных субъектов, целенаправленно организовывающих и обеспечивающих овладение и эффективное использование системы профессионально значимых знаний и умений, практического опыта, а также способствуют физическому, психическому и социально-духовному развитию студентов; вовлечение будущих учителей начальной школы в активную внеаудиторную деятельность здоровьесберегающей направленности. Таким образом, модель формирования здоровьесберегающей компетентности будущих учителей начальной школы в образовательной среде педагогического колледжа приобретает четко очерченную структуру, направленную на развитие всех критериев компетентности с учетом принципов педагогического процесса и закономерностей профессиональной подготовки, реализованных педагогических условий и психолого-педагогического влияния на содержательную и технологическую составляющие профессиональной подготовки будущих специалистов в колледже.

Ключевые слова: компетентность, методологический подход, здоровьесберегающая компетентность, будущие учителя начальной школы., принципы, модель, педагогические условия.

Lesia Serhiivna Malysheva,

Teacher,

Communal Higher Educational Institution,

«Uman National University of Horticulture, Shevchenko College»,

2 Sadova Str., Uman, Ukraine

MODEL AND PEDAGOGICAL CONDITIONS FOR THE FORMATION OF HEALTH-SAVING COMPETENCE OF THE FUTURE PRIMARY SCHOOL TEACHERS

The model and pedagogical conditions for the formation of the health-saving competence of the future primary school teachers within the educational environment of the pedagogical college have been substantiated in the article. The aim of the modelling is to reflect the system structure of the formation of students' health-saving competence at the pedagogical college, whereas the aim of the model implementation is to ensure the integrated formation of all the components of the future primary school teachers' health-saving competence. By the notion "the model enabling the formation of the health-saving competence of the future primary school teachers within the educational environment of a college" we understand a dynamic structure which comprises corresponding constituents (aim, stages of the competence formation, criteria and indices of the health-saving competence, pedagogical conditions,

means of realization and their result – the future teachers' health-saving competence which has been formed). There have been determined these methodological approaches: the person- and activity-oriented, the systemic, the competence-centred, the axiological and the environmental ones; as well as the principles of: environmental compliance, cooperation, social hardening (M. Ryzhkov), psychological protection of each subject (I. Bayeva), technologization, realism, activity and consciousness. The methodological approaches and principles of the designated process have been determined; the stages of its organization have been represented: adaptive-cognitive, procedure-oriented, self-productive, each of which presupposed the achievement of a certain goal and fulfilment of certain tasks. The attention was focused on the forms, methods and pedagogical conditions facilitating the formation of the future primary school teachers' professional competence within the educational environment of the pedagogical college. These pedagogical conditions facilitating the formation of the future primary school teachers' health-saving competence have been determined: optimization of the formation process of the students' health-saving competence through its inclusion into the personal context and into the future teacher's professional image; creation of a psychologically safe environment at the pedagogical college – as a social institution of education which combines the activities of various individuals who expediently organize and provide the acquisition and effective use of the system of professionally relevant knowledge and skills, practical experience, as well as contribute to students' physical, mental and social and spiritual development; involvement of the future primary school teachers into active extracurricular activities aimed at health saving.

Key words: competence, methodological approach, principles, pedagogical conditions, health-saving competence, future primary school teachers.

Подано до редакції: 1.11.2017 р.

Рекомендовано до друку: 14.11.2017 р.

Рецензент: д.пед.н., професор А. М. Богуш